μακρύτατο, ένα άγριο φίλημα κι' αμέσως κατόπι λιποθύμησε. Όταν συνήλθε βρισκόταν απάνω σ' ένα κόττερο πού τόν εἶχε σώσει. Οἱ σωτῆρες του ὡστόσο ἀναγκάστηκαν νά τόν δέσουν, γιατί ἤθελε νά πέσῃ πάλι στή θάλασσα γιά νά βρῇ τό πνιγμένο παιδί του.

Ας σταματήσωμε ὅμως ἐδῶ γιατί ἄν ἀναφέρουμε κι' ἄλλα παρόμοια δραματικά γεγονότα ὑπάρχει κίνδυνος νά μήν τελειώσουμε ποτέ.

***

Στή Γαλλία, σέ ὅλη τήν ἔκταση τῶν τρικυμιωδῶν ἀκτῶν της, ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἔχουν σχεδόν ὡς ἔργο των τή σωτηρία τῶν θαλασσινῶν πού κινδυνεύουν στά μέρη αὐτά. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτούς εἶνε ἥσυχοι ψαράδες, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ψαρεύουν φροντίζουν νά μήν ἀπομακρύνωνται ποτέ ἀπό τή στεριά. Τά σπίτια τους εἶνε φτωχικά καί στολισμένα μέ πρωτότυπα καί τά ἀπολύτως ἀπαραίτητα ἔπιπλα. Μά ἄν κοιτάξῃ κανείς στούς τοίχους θά δῇ κρεμασμένα διάφορα διπλώματα, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις, προϋντζινα, ἀσημένια καί, πολλές φορές, χρυσᾶ μετάλλια καί πολλές φορές ἀκόμη, κανένα σταυρό τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, πού φαίνεται σάν ἀταίριαστος μέσα στό φτωχικό αὐτό περιβάλλον. Καί ὅμως δέν εἶνε καθόλου ἀταίριαστος. Πουθενά ἀλλοῦ ἴσως δέν ἀπονέμεται τόσο δίκαια ὅσο στούς φτωχούς ἐκείνους ψαράδες καί ναυαγοσωτῆρας. Ἄν θέλετε νά πεισθῆτε διαβάστε ἕνα ἀπό τ' ἀμέτρητα ἐκεῖνα πιστοποιητικά πού κρέμονται στούς τοίχους: «Σωτηρία τοῦ τριϊστίου, *Μαρία τῶν Ἀγγέλων, 6 Νοεμβρίου... Σωτηρία τοῦ βρικίου Ἐλίζα 15 Ἀπριλίου... Σωτηρία... κλπ. κλπ.*»

Πόσες φορές οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἐνῶ κοιμοῦνται τήν νύχτα δέ σηκώνονται ἄξαφνα καί λένε στή γυναῖκα τους:

— Ἄκου!... Δέν ἀκοῦς φωνές!

Κ' ἐκείνη, τεντώνοντας τ' αὐτιά της ἀπαντάει:

— Ναί... κάποιος κινδυνεύει στή θάλασσα... Τρέχα γρήγορα!...

Κι' ἀμέσως, χωρίς νά χάνῃ τόν καιρό του, ὁ ψαρᾶς μισοντυμένος τρέχει ἔξω καί ξυπνάει τούς ἄλλους συναδέλφους του καί ὅλοι μαζί μπαίνουν στήν πρώτη βάρκα πού βρίσκεται μπροστά τους... Κι' ἀπό κεῖ ὁρμοῦν γιά τό σημεῖο τῆς θαλάσσης; ὅπου ὑπάρχουν ἄνθρωποι καί κινδυνεύουν.

Πρό πενήντα ἐτῶν βρέθηκαν μερικοί φιλάνθρωποι, οἱ ὁποῖοι σκέφτηκαν νά ὀργανώσουν ὅλους αὐτούς τους ναυαγοσωστῆρας, δημιουργῶντας ἔτσι ἕνα ἀπό τά πιό ἀγαθοεργά σωματεῖα τοῦ κόσμου, τήν «Κεντρική Ἑταιρία τῆς Σωτηρίας τῶν ναυαγῶν». Χάρις στήν ὀργάνωση αὐτή χιλιάδες ἀνθρώπων ἐσώθηκαν.

Ἡ Ἑταιρία αὐτή ἔχει τό ταμεῖο της, τούς πόρους της, τά μηχανήματά της καί τό «πολεμικό της ὑλικό». Ας μή σᾶς ξαφνιάσουν οἱ τελευταῖες αὐτές λέξεις, ἄν καί πρόκειται πράγματι περί κανονιῶν, κανονιῶν ὅμως τά ὁποῖα ἀντί νά σκορπίζουν γύρω τους τό θάνατο, στέλνουν τή σωτηρία στά κινδυνεύοντα πλοῖα διά τῆς ἐκτοξεύσεως πρός αὐτά σκοινιῶν πού πολλές φορές ἔχουν μάκρος 300 μέτρων. Χάρις στά σκοινιά αὐτά οἱ ναυαγοί κατορθώνουν νά περάσουν στή στεριά.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ὁ διάσημος ναυαγοσωστήρ Λέ Μά, ὁ ὁποῖος ἔσωσε τά πληρώματα 90 πλοίων.

Ἐπίσης ἡ ἴδια Ἑταιρία χρησιμοποιεῖ γιά τή σωτηρία τῶν ναυαγῶν καί τά λεγόμενα πλοῖα τῆς σωτηρίας. Τά πλοῖα αὐτά εἶναι ἀδύνατο νά κατακλυσθοῦν ἀπό τή θάλασσα. Ὅταν γεμίζουν ἀπό τά κύματα, τό νερό αὐτό ἀδειάζει ἀπό ἕξη χάλκινους σωλῆνες πού ἔχουν τή μιά τους ἄκρη στή γέφυρα τοῦ πλοίου καί τήν ἄλλη στόν πάτο. Ἐπί πλέον, ἐπειδή ἡ καρίνα τους εἶναι σιδερένια καί ἐπειδή στίς δυό τους ἄκρες εἶνε τοποθετημένα δύο κιβώτια ἀδειανά γι' αὐτό τά «πλοῖα τῆς σωτηρίας» καί ἄν ἀκόμη τουμπάρουν τό ἴδιο τό κῦμα τά ξανασηκώνει. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού καί τά θύματα, μεταξύ τῶν ναυαγοσωτήρων, εἶναι ἐλάχιστα. Καμμιά 50 μόλις θά εἶναι οἱ πνιγμένοι μεταξύ τῶν ναυαγοσωτήρων πού ἐπέβαιναν σέ πλοῖα τῆς σωτηρίας. Ἀπεναντίας ὅμως ἡ ἀναλογία τῶν πνιγμῶν στούς ναυαγοσωτῆρας τούς ἐπιβαίνοντας σέ κοινά πλοῖα εἶναι 87 στούς 120!..

Ἡ Ἑταιρία ἔχει ἱδρύσει ἄνω τῶν 500 σταθμῶν βοηθειῶν, διασκορπισμένων σέ ὅλες τίς ἀκτές τῆς Γαλλίας· ἐπίσης ἔχει καί 99 σταθμούς ἐφοδιασμένους μέ πλοιάρια. Στούς σταθμάρχας καί τούς ὑποσταθμάρχας δίνει καί μισθό, στούς δέ λοιπούς ναυαγοσωτῆρας ἀπονέμει ἕνα χρηματικό ποσό κάθε φορά πού θά δράσουν. Ἐκτός αὐτῶν, στούς διακρινομένους, ἀπονέμει κάθε χρόνο μεγάλα χρηματικά ἔπαθλα.

Μεταξύ τῶν ναυαγοσωτήρων περίφημος ὑπῆρξε ὁ πιλότος Ντελανουά, ἀπό τό Καλαί. Το πρώτο του κατόρθωμα τό ἐπετέλεσε κατά τό 1897. Ἕνα πλοῖο πού ταξείδευε ἀπό τό Σαίν Ναζαίρ στήν Ἀμβέρσα ἐξώκειλε καί κατεκλύσθη ἀπό τά νερά. Τό πλήρωμα μόλις ἐπρόφταση νά σκαρφαλώσει στά κατάρτια.

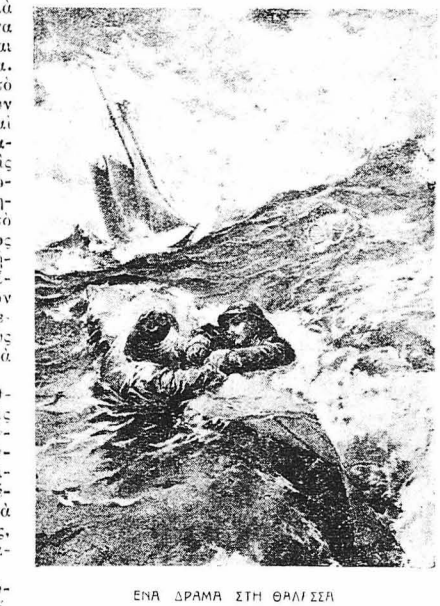

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Γαντζωμένοι ἀπό την καρίνα τῆς ἀναποδογυρισμένης τους βάρκας, οἱ δυό ψαράδες ἀρωνίζονται ἀπεγνωσμένως κατά τῶν κυμάτων. Μά ὁ ἕνας ἔχει ἐξαντληθῆ πιά καί εἶν' ἕτοιμος ν' ἀφήσῃ τήν καρίνα. Τότε ὁ σύντροφος του τόν ἁρπάζει ἀπό τούς καρπούς τοῦ χεριοῦ καί τόν κρατάει λέγοντάς του ὅτι ὅσο ἀντέχει ἐκεῖνος, θά ζήσῃ κι' αὐτός!

Ὡστόσο ἡ τύχη εἶταν δυσμενής πρός τούς ναυαγούς, γιατί τό πλοῖο τῆς σωτηρίας τοῦ σταθμοῦ τῆς ἀκτῆς εἶχε χαλάσει. Τότε ὁ Ντελανουά μέ ἕξη συντρόφους του ἐπιβαίνει ἑνός συνηθισμένου πλοιαρίου καί σπεύδει πρός τό κινδυνεῦον πλοῖον. Μά τή στιγμή πού ἐπλησίαζε ἕνα κῦμα δυνατότερο ἀπό τά προηγούμενα παρασύρει τό κατάρτι, ὅπου κρεμόντουσαν οἱ ναῦται. Μονάχα δύο ἄντρες εἶχαν ἀπομείνει στό πισινό κατάρτι, τούς ὁποίους ὁ Ντελανουά κατόρθωσε νά σώσῃ μέ κίνδυνο τῆς ἴδιας του ζωῆς. Ἀπό τότε ἔσωσε ἀπάνω ἀπό 200 ἀνθρώπους, Γάλλους, Ἄγγλους, Νορβηγούς, Δανούς, Γερμανούς κ. λ. π.

Ἄλλος πάλι περίφημος ναυαγοσωτήρ εἶναι ὁ Γκοσέν ἀπό τή Δουγκέρκη. Αὐτός ἔσωσε τά πληρώματα 73 πλοίων. Τρίτος εἶναι ὁ Λέ Μά, ἀπό τήν Βρεττάνη, ὁ ὁποῖος ἔχει στό ἐνεργητικό του τη σωτηρία τῶν πληρωμάτων 99 πλοίων.

Ἡ «Κεντρική Ἑταιρία» μπορεῖ νά εἶναι περήφανη γιά τό ἔργο της. Μέχρι σήμερον ἄνω τῶν 20.000 ναυαγῶν τῆς χρωστοῦν τή ζωή τους καί πλέον τῶν 300 πλοίων τή διάσωσή τους. Σέ μιά μονάχα τρικυμία, τελευταίως, διεσώθησαν ἀπό τίς ὀργανώσεις της 250 ναυαγοί. Οἱ ἀριθμοί αὐτοί μιλοῦν μέ πολλή εὐφράδεια γιά τό μεγάλο της ἔργο. Ὁ ἡρωϊσμός καί ἡ αὐτοθυσία τῶν ναυαγοσωτήρων της εἶναι ἀξία παντός ἐπαίνου. Ἐντούτοις αὐτοί οἱ ἁπλοϊκοί ἄνθρωποι τά μεγάλα τους κατορθώματα τά θεωροῦν σά μιά μικρή διασκέδαση στή μονότονη ζωή τους!

Τό μνημεῖο πού ἔχει ἀναγερθῆ στό Καλαί, εἰς μνήμην τῶν ναυαγοσωτήρων πού ἐπίγησαν κατά τήν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των (Ἔργον τοῦ γλύπτου Λορμιέ.)

***

Καί στήν Ἑλλάδα ἔχουμε ἄφθονα παραδείγματα γενναίων ναυτικῶν οἱ ὁποῖοι μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους ἔσωσαν ταξειδιώτας πού ἐκινδύνευαν νά πνιγοῦν. Τό πλέον ὅμως περίεργον ἐξ ὅλων τῶν περιστατικῶν εἶνε τό ἀκόλουθον, τό ὁποῖον συνέβη πρό ἐτῶν εἰς τήν Ὕδραν, μέ ἥρωα ἕνα σκύλλο.

Μιά ἡμέρα τοῦ Νοεμβρίου, κάποιος φτωχός ψαρᾶς εἶχε βγῇ μέ τή βάρκα του νά ψαρέψῃ. Ἡ θάλασσα ἦταν ταραμένη. Ἄξαφνα ὅμως ἄρχισε νά φυσᾶ δυνατά καί νά παρασύρῃ τή βάρκα τοῦ φτωχοῦ ψαρᾶ ἀνοιχτά. Ἐκεῖνος κωπηλατοῦσε ἀπεγνωσμένος, μά δέν μποροῦσε νά συγκρατήσῃ τή βάρκα του. Ὁ δυστυχής εἶχε ἐξαντληθεῖ σχεδόν τιά ὅταν ἕνα φύσημα τοῦ ἀνέμου δυνατότερο ἀπό τά προηγούμενα, ἀνέτρεψε τή βάρκα. Ὁ ψαρᾶς κολυμπώντας κατώρθωσε νά σκαρφαλώσῃ στήν καρίνα της. Μά ἡ προσπάθειές του τόν εἶχαν ἐξαντλήσει ὁλότελα καί τά χέρια του εἶχαν ἀρχίσει νά ξυλιάζουν.

Ἦταν ἕτοιμος νά παρατήσῃ πιά τή βάρκα καί νά παραδοθῆ μόνος του στόν ἀσφαλῆ θάνατο, ὅταν ἄξαφνα ἕνας σκύλλος ὁ ὁποῖος παρακολουθοῦσε ἀπό τήν ἀκτή εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τή σκηνή, ρίχτηκε στή θάλασσα καί ἄρχισε νά κολυμπᾶ γρήγορα πρός τό μέρος τῆς ἀναποδογυρισμένης βάρκας.

Τή στιγμή πού ἔφτασε ἐκεῖ, ὁ ψαρᾶς τήν εἶχε ἀφήσει πιά καί βλέποντας τήν ἀνέλπιστη σωτηρία πού ἐρχόταν, κατέβαλε μίαν ὑστάτη προσπάθεια γιά νά ἐπιπλεύσῃ στό νερό.

Τότε ὁ σκύλλος μή χάνοντας καιρό τόν ἄρπαξε ἀπό τό γιακᾶ τοῦ σάκκου του καί ἄρχισε νά τόν τραβᾶ κολυμπώντας πρός στήν ἀκτή. Σέ λίγο τόν ἔβγαζε στήν ἀμμουδιά ζωντανό, ἀλλά λιπόθυμο.

Μερικοί ἄλλοι ψαράδες οἱ ὁποῖοι προσέτρεξαν, τοῦ ἔδωσαν τίς πρῶτες βοήθειες καί συνῆλθε. Καί ὁ φτωχός ψαρᾶς, ἀνοίγοντας τά μάτια ἀναγνώρισε μέ συγκίνηση τόν πιστό του σκύλλο ὁ ὁποῖος τόν εἶχε σώσει.

Τί ἄλλο εἶνε ἡ ζωή, τοῦ ποιητοῦ,
εἰρή, χαρά καί λύπη, ἀλεπάλληλος;

Δ. Βερναδάκης

Ἡ γῆ σοῦ φαίνεται στενή;
στόν οὐρανόν ὑψώσου.
Οἱ ἄνθρωποι σ' ἀδίκησαν;
στόν Πλάστη προσηλώσου.
Αἱ χῆνες αἱ ἀκρώτεροι
τά τάπεινά γυρεύουν,
τοῦ Ἄθωνος οἱ ἀετοί
στά νέφη ταξειδεύουν.

Π. Σοῦτσος